

תת"ע 10468/05/22 - מדינת ישראל נגד הילה שטרן

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10468-05-22 מדינת ישראל נ' שטרן
תיק חיצוני: 10122089401

בפני **כבוד השופטת סיגל דבורי**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **הילה שטרן**

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נוכחות הנאשמת/המבקשת ביום 29.11.22.
2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של שימוש בטלפון נייד בעת נהיגה מיום 8.3.2021 בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.
3. במועד הדיון אשר קבוע היה להוכחות כאמור לא התייצבה המבקשת ואף לא התייצב בא כוחה. מועד זה נקבע ביום 08.06.2022 **במעמד בא כח הנאשמת ובתיאום עמו**.
4. בבקשה נטען כי הזימון נשלח לכתובת בה לא מתגוררת המבקשת מזה עשור ונטען כי צוין שהיא עזבה את הכתובת. מעיון באישור המסירה שצורף לבקשה עולה כי הזימון חזר מסיבת "מען לא מספיק". עוד נטען כי יגרם לנאשמת עיוות דין וכי קיים פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה אך הבקשה נעדרת אסמכתאות.
5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין מהסיבה כי המועד נקבע בנוכחות בא כח הנאשמת ועל דעתו וכי לא קיימת כל סיבה לאי הופעתה לדיון.
6. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. לענין טענת פגם בזימון המבקשת אקדים ואומר כי היות והמבקשת הייתה מיוצגת במועד הדיון הראשון (08.06.2022), למעשה היה על בא כוחה לזמנה לישיבה הנדחית או לייצגה בהעדרה, במועד הקבוע להוכחות (29.11.22). בבקשה לא נטענה כל טענה לענין היצוג בשמה ובמקומה.
8. באשר לטענתה כי אינה מתגוררת עוד בכתובת אליה נשלח הזימון נקבע כי: "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו')". על הנאשמת החובה לעדכן את כתובתה

כאמור ומשלא עשתה כן לא תעמוד לה טענת העדר מסירה כדין.

מהתיצבות בא כוחה ברור כי המבקשת אכן הייתה מודעת למועד ישיבת ההקראה הראשונה ועל כן נערכה לישיבת ההקראה כדבעי, לרבות מינוי שלוחה לייצגה.

9. באשר לטענתה לענין עיוות הדין - כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על **שיקולים כבדי משקל**, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

עוד נקבע כי טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח **תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה**, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. וראה שם, רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם.

10. המבקשת לא הצביעה על טעמים כאמור ולא צירפה אסמכתאות.

11. אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד אדר תשפ"ג, 07 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.